Td032_13

Πέντε πασάδες ήμασταν στη Σκλάβα σκλαβωμένοι
αχ, και σκλάβος αναστέναξε, *αχ*, και στάθηκε φριγάδα.
Μήνα πεινάς μήνα διψάς μήνα ρούχα σε λείπουν.
Τρία μεριών γαμπρός ήμαν δώδεκα χρόνια σκλάβος
τρία μεριών γαμπρός ήμαν δώδεκα χρόνια σκλάβος.
Αχ, πάρε τ' Αράπη τ' άλογο, *αχ*, και πάνε στην καλή σου.
Όσο να τον πουν ώρα καλή στη μέσ' στη δρόμο πήγε
ώσπου να πει αχ πολλά τα έτη σ' στης νύφης το σοκάκι
ώσπου να πει αχ πολλά τα έτη σ' στης νύφης το σοκάκι
βρίσκει τη μάνα τ' πόπλενε πλένει και σκαμαντίζει.
Θα σε ρωτήσω μάνε μου την αλήθεια να με πεις ω
αχ, και τι νταούλια 'κούγονται και ποιος ι νιος παντρεύ'κε.
Τη γιο μ' καλή παντρεύεται άλλην καλήν πως πήρε*
στο φάε στο πιε, *αχ*, κι αν δεν προφτάσ'ς στο δώρο θα προφτάσεις.
Ο σ'νός μπαντέλες δώριζε τρία (χ)ρονώ μαντίλι -θειο ήτανε
αχ, τον ξένον τον ξενούτσικον πέντε πηχιώ 'χ' μαντίλι
όλοι ρίχνουν γρόσια και φλουριά ξένος το δαχτυλίδι
το 'φερε και το διάβασε γράφτει το όνομά της.
Σύρετε ξένοι στα σπίτια σας δικοί μου στα δικά σας
κι εσύ γαμπρέ καλέ γαμπρέ πάνε στο σπιτικό σου
κι εγώ καλός μου πρόφτασε κι εγώ καλός μου ήρθε.
Όλωνε γεια κι όλο χαρά.